

נזיר טהור, כלומר: רוצה הבן להוסיף על המעוֹת ולהביא בהם קרבנות ל"תגלחת הטהרה".

או שהיה אביו נזיר טהור והוא נזיר טמא, מאי? (13)

ומסקינן: תיקו!

מעוֹת אביו, כיון דהכא [בנזיר עולם וסתם] אידי ואידי [נזירות האב והבן] נזירות טהרה היא, כלומר: המעוֹת הופרשו לנזירות טהרה ואף הבן מביאם לנזירות טהרה; (12) אבל בעי רב אשי:

אם היה אביו נזיר טמא והפריש מעוֹת לקרבנות של "תגלחת טומאה", והוא הבן

הדרן עלך מי שאמר

עולם ונזיר סתם:

האחד: כיון שאין שוים בקרבנותיהם לכן יש לומר שאינו מגלח.

השני: האם נאמרה הלכה זו אף בתגלחת טומאה, בין שהיו שניהם טמאים ובין שהיה האחד מהם טמא.

ומהקדמת הגמרא: "אידי ואידי נזירות טהרה" משמע כהצד הראשון; וכן מבואר בתוספות.

ולשון הרמב"ם הוא: הפריש אביו מעוֹת להביא בהן קרבנות טומאה, ומת, אין הבן מביא בהן קרבן טהרה, וכן אם הפרישן האב לקרבן טהרה, אין הבן מגלח עליהן תגלחת טומאה, שדברים אלו ספק הן וכו', ומבואר מדבריו, שדוקא בכי האי גוונא אינו מגלח, אבל כשהיו שניהם טמאים הרי הוא מגלח גם תגלחת טומאה.

ב. כתבו התוספות, שאפילו אם היה האב נזיר טמא ונטהר והבן לא נטמא מעולם, אף בזה מסתפקת הגמרא שלא יגלח הבן, כיון שאין נזירותו שוה לשל אביו שהוא היה טמא ונטהר, ואילו הבן לא היה טמא מעולם; וב"ק"ן אורה" כתב על דבריהם שהם אינם מובנים ומי הכריחם לזה, כי מאי נפקא מינה במה שכבר נטמא, כיון שהקרבנות לשם נזירות טהרה הופרשו.

מגלח על מעוֹת אביו, שאם כוונת הרמב"ם לומר שבשניהם נזירי עולם הרי הוא מגלח, הרי שהיה לו לומר "אפילו היה האב נזיר עולם וכו'".

וטעמו הוא, משום שהוא מפרש את השמועה כהרא"ש, והולך הוא לשיטתו בכל מקום שהלכה כ"ואם תמצוי לומר", ולכן פסק שבשניהם נזירי עולם אינו מגלח, ואילו כשהאחד מהם נזיר לזמן קצוב הרי הוא מגלח, משום שהבעיא הבאה של רב אשי היא ב"אם תמצוי לומר" ד"אידי ואידי [נזירות עולם וסתם] נזירות טהרה", והיינו דלכן מגלח.

12. לכאורה מלשון זה של הגמרא משמע בהדיא כצד הראשון שנתבאר לעיל בהערה בכיארור הספק גבי נזיר עולם, שהרי כוונת הגמרא במה שאמרה "אידי ואידי נזירות טהרה" היא: דוקא בנזיר סתם ונזיר עולם יכול לגלח ואף על פי שאינם שוים בעצם נזירותם, כיון שעל כל פנים שניהם שוים בקרבנות, הרי שהנידון היה משום שאין שניהם שוים; ולפי הצד שנסתפקו בתוספות לפרש לא כן, צריך לומר שהקדימה כן הגמרא משום שבבעיית נזיר טמא וטהור עיקר הבעיה היא משום שאינם שוים בקרבנותיהם.

13. א. בפשוטו, אף בספק זה של הגמרא יש לבאר כשני האופנים שביארו התוספות גבי נזיר